

indvende, hvorfor klager ikke Bonden, er det dem forbuden at søge Retten? jo desværre; thi de frygter mere for Fogden end for Herremanden selv, og altsaa kan Klage ikke tiene dem til Linder i deres Nød, men snarere paadrage sig en langt haardere Medfart!

Den Gang blev der altsaa ogsaa klaget over Justitsen, man ser her, at Datidens Bondevenner, som tale Bondens Sag, stoledede ikke paa Domstolene, endnu mindre end vi gøre, de nærrede den dybeste Mistillid til Domstolene, fordi disse i Virkeligheden i høj Grad vare paa Herremændenes Side og fældede Domme i deres Favør. Nu siger jeg, at hvad Datidens Bondevenner sagde, det samme kunne vi vel ogsaa have Ret til at sige: foreligger der ikke Domme i Massevis, der gøre, at vi maa nære Mistillid til, at en Lov som denne, lagt i Hænderne paa den nuværende Dommerstand, skulde blive anvendt retfærdig? Jeg siger, at der vil være Fare for — og det er noget af det, jeg har mest mod denne Lov —, at denne Lov kan udnyttes mod Arbejdere, der deltage i en Strejke. Man kan tænke sig en Dommerstand en Gang i Fremtiden, som tager rent politisk paa Tingene. Dette Forslag gaar bl. a. ud paa, at naar en Mand gentagende har gjort sig skyldig i voldeligt Overfald, kan han dømmes til Prygl. Hvor kan det ikke let bruges af politiske Modstandere? Jeg har i min Tid givet Redaktøren af „Agrardagbladet“ en Lussing. Det er mange Aar siden. Derfor har jeg faaet „Agrardagbladet“s Redaktør paa Nakken af mig, og det faar jeg alle mine Dage; det er jeg for Resten glad ved, jeg holder ikke af at have Agrarerne med mig men vil helst have dem paa Nakken ligesom det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) og mange andre ærede Medlemmer. Nu sætter jeg — jeg er varmblodig — at jeg om en halv Snes Aar træffer samme Herre igen — hans Ansigt kan jeg ikke lide, jeg er i en noget løftet Tilstand, kommer maaske fra en bevæget Forhandling her sent ud paa Natten, ophidset af de Afstemninger, der have fundet Sted — og jeg giver ham igen en Lussing. Skulde jeg saa have 27 Slag for det? Det ærede Medlem for Esbjerg vilde synes, at det var forfærdelig uretfærdigt over for mig, og det med Rette. Det vilde være ganske meningsløst, thi i Grunden er jeg ikke ond. Og der kunde være mange Mennesker, der kunde blive dømt efter denne Lovparagraf, der slet ikke vare et Haar bedre end jeg. Jeg siger, at denne Paragraf i Loven

kan bruges aldeles vilkaarligt over for Næsten, og derfor vil jeg ikke være med til den.

Jeg kunde forstaa, om man sagde, som jeg allerede har motiveret det her, at der skal ogsaa være Straf for Aager, for den Mand, der bliver rig ved Aager, ved at ruinere sine Medmennesker. Der er flere saadanne Mænd ogsaa i denne By, det er for Resten Folk, der rimeligvis nu paa Tirsdag stemme for den antisocialistiske Liste, den samme Liste, som det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) vilde stemme for, hvis han havde Valgret herinde. Jeg siger, de Folk, der ruinere deres Medmennesker uden at tage Hensyn til andet end deres egen Pung; jeg siger endvidere, de Folk, der bemande „Plimsollere“, usødygtige Skibe, og sende dem paa Langfart for at indkassere Assurancesummen; jeg siger, jeg kunde forstaa, at man tog alle disse forfærdelige Forbrydere og sagde: De Folk skulde have Prygl. Men man vil kun anvende Prygl over for Folk, der gøre sig skyldige i Overfald paa Næsten, og det bliver kun de fattigste, kun dem, der høre til den fattigste Del af de fattige, de blive anvendte paa.

Og saa søger man da ved denne Lejlighed at dække over et vitterligt socialt Onde, som der med Rette er blevet talt om af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) og af andre ærede Medlemmer, nemlig Manglen paa Opdragelsesanstalter. Maa jeg her i Anledning af, hvad der i Gaar blev fremdraget af den ærede Ordfører (Sveistrup), der oplyste en Række Tilfælde, hvor Kriminalretsassessorer i København havde idømt unge Mennesker Rotting for ganske ubetydelige Forbrydelser — maa jeg her i denne Anledning gøre opmærksom paa, at Assessorerne have udtalt, at Grunden til, at de hyppig idømme unge Mennesker Rotting, er den, at man savner Anstalter til at anbringe dem i. Jeg vil ikke forsvare disse Domme, aldeles ikke! Det forekommer mig, at Kriminalister meget vel maatte kunne komme uden om det uden at idømme disse unge Mennesker Rotting. Men det, Ordføreren anførte, er i hvert Fald ikke et Forsvar for at indføre Pryglestraf, thi mange af dem, der have faaet Rotting ved Kriminalretten, ere senere faldne tilbage og ere gentagende bleve risede. Men naar Kriminalister sige: Vi mangle Opdragelsesanstalter at hensætte dem i, som gøre sig skyldige i Forbrydelser, enten Tyveri, Bedrageri, Falsk eller voldeligt Overfald, saa siger jeg, saa maa man vir-